

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

Η καρδιά του Χελμού

ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΣΩ ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΝΙΚΟΣ
ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

Πλούσια η ιστορία των Καλαβρύτων, πλεγμένη με αρχαίους μύθους και γεγονότα που σημάδεψαν ολόκληρη τη σύγχρονη Ελλάδα. Τριγύρω, τα ορεινά τοπία του Χελμού, διάστικτα με παραδοσιακά χωριά και μοναδικές ομορφιές: από το Σπήλαιο των Λιμνών και το φαράγγι του Βουραϊκού με τον περίφημο Οδοντωτό ως τη Ζαρούχλα και τη λίμνη Τσιβλού, το μάτι δεν προφταίνει να συγκρατήσει εικόνες.

Μετά από κάμποσα χιλιόμετρα ανηφορικών στροφών από την εθνική οδό Αθηνών - Πατρών, έφτασα στα Καλάβρυτα και βάλθηκα να τα εξερευνήσω. Πρώτος σταθμός το ιστορικό αρχοντικό της Παλαιολογίνας, που στεγάζει το πολιτιστικό κέντρο του δήμου. Στο επιβλητικό κτίσμα από γκρίζα πέτρα, με διακριτά τα χαρακτηριστικά του πυργόσπιτου της εποχής, όπως πολεμίστρες και ζεματίστρα, με περιμένει η Γιώτα Μιχαλοπούλου, για να με ξεναγήσει στους χώρους και στην ιστορία του: «Χτίστηκε πιθανόν από τον Θωμά Παλαιολόγο, αδερφό του Κωνσταντίνου, ο οποίος το δώρισε στη συγγενή του, Αικατερίνη Παλαιολογίνα». Ο θρύλος λέει ότι η περήφανη Αικατερίνη, για να μην πέσει στα χέρια των Οθωμανών, αυτοκτόνησε πέφτοντας από το φράγκικο κάστρο στις παρυφές των Καλαβρύτων. Εξ ου και Κάστρο της Ωριάς, της Ωραίας δηλαδή, από το οποίο σήμερα έχουν απομείνει μόνο χαλάσματα, αλλά αξίζει μια επίσκεψη. «Ευτυχώς, το αρχοντικό γλίτωσε από τους Οθωμανούς και τους ναζί», συνεχίζει η Γιώτα. «Ο τελευταίος ιδιοκτήτης του, ο Β. Τσαπάρας, το δώρισε στον δήμο μας ώστε να χρησιμοποιηθεί ως πολιτιστικό κέντρο».

Τα Καλάβρυτα είναι μια φροντισμένη κωμόπολη, ίσως όχι τόσο παραδοσιακή όσο θα περίμενε κανείς -άλλωστε κάηκε στο Ολοκαύτωμα του 1943-, ωστόσο διαθέτει ιδιαίτερη ατμόσφαιρα, γραφικές γωνιές και κάποια καλοδιατηρημένα ιστορικά κτίρια.

Την εικόνα συμπληρώνει το δασωμένο ορεινό τοπίο, ορατό όπου και αν στρέψει κανείς το βλέμμα. Ο περίπατος ξεκινά συνήθως από τον ανηφορικό πεζόδρομο της αγοράς, απέναντι από τον σιδηροδρομικό σταθμό. Και στις δύο πλευρές του δρόμου, καφενεία, ζαχαροπλαστεία, ταβέρνες και μαγαζιά, κυρίως τουριστικά. Λογικό, αφού η τοπική οικονομία βασίζεται πολύ στον τουρισμό, που εκτοξεύτηκε με το άνοιγμα του χιονοδρομικού κέντρου, 20 χρόνια πριν - 200.000 άτομα το επισκέπτονται κάθε χειμώνα.

Ανεβαίνοντας, συναντώ το πρώην Δημοτικό Σχολείο: το όμορφο κτίριο, νεοκλασικού ύφους, δωρεά του Ανδρέα Συγγρού, έχει μετατραπεί σε σύμβολο της πιο σκοτεινής σελίδας της καλαβρυτινής ιστορίας. Εδώ, το Δεκέμβριο του '43, οι ναζί συγκέντρωσαν τους ντόπιους, λέγοντας ότι «κανείς δεν θα πάθει τίποτα». Η υπόσχεση αθετήθηκε: στις 13 Δεκεμβρίου, οι άντρες άνω των 14 ετών εκτελέστηκαν στη ράχη του Καππή, όπου στέκει σήμερα το επιβλητικό μνημείο του Τόπου της Θυσίας. Παράλληλα, οι ναζί έβαλαν φωτιά στο Δημοτικό, όπου είχαν πρώτα κλειδώσει γυναικόπαιδα και ηλικιωμένους. Ευτυχώς, οι εγκλωβισμένοι κατάφεραν να σπάσουν τις πόρτες και να σωθούν. Το κτίριο αποκαταστάθηκε μεταπολεμικά και το 1986 κηρύχθηκε Ιστορικό Μνημείο. Σήμερα, δεν λειτουργεί ως σχολείο, αλλά συνεχίζει να παραδίδει μαθήματα ιστορίας: από το 2005, φιλοξενεί το Μουσείο Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος. Η αίθουσα με τις φωτογραφίες των 696 εκτελεσθέντων έχει μια ατμόσφαιρα τόσο λιτά υποβλητική, που σχεδόν προκαλεί δέος...

Μνήμες του Ολοκαυτώματος θα συναντήσω και στην κατάφυτη κεντρική πλατεία, όπου το ρολόι του μητροπολιτικού ναού δείχνει 2.34, παγωμένο για πάντα στην ώρα της εκτέλεσης. Η πλατεία υπενθυμίζει και άλλες ιστορικές στιγμές, όπως η Επανάσταση του 1821, με προτομές ντόπιων αγωνιστών. Τερματίζω τη βόλτα μου ψηλότερα, στην πλατεία των Τριών Γερόντων, με τον αιωνόβιο πλάτανο, στη σκιά του οποίου, λέει η παράδοση, συναντήθηκαν οι αγωνιστές Ζαΐμης, Πετμεζάς και Φωτήλας.

Ο Οδοντωτός και ο Βουραϊκός

Το διασημότερο ελληνικό τρένο, που δια-νύει μια από τις ωραιότερες διαδρομές της Ευρώπης, αποτελεί από μόνο του λόγο επίσκεψης στην περιοχή. Ετσι, από τον γραφικό πέτρινο σταθμό επιβιβάζομαι στον Οδοντωτό, που μέσα από το φαράγγι του Βουραϊκού συνδέει τα ορεινά Καλάβρυτα με το παραλιακό Διακοφτό. Από τον Ιούλιο του 2009, τα παμπάλαια γαλαζοπράσινα τρενάκια αντικαταστάθηκαν από υπερσύγχρονους συρμούς ελβετικής κατασκευής. Καθώς το ταξίδι των 20 χλμ. ξεκινά, συναντώ τον ιδανικό συνταξιούχο: ο κύριος Γιώργος Μητρόπουλος, συνταξιούχος επιθεωρητής των γραμμών, γνωρίζει πόντο-πόντο τον Οδοντωτό και μου διηγείται την ιστορία του. Η

κατασκευή του ανατέθηκε σε Γάλλους και διήρκεσε από το 1889 ως το 1896, οπότε εγκαινιάστηκε η γραμμή, η οποία αποτελεί την πιο στενή στην Ελλάδα, πλάτους 75

εκατοστών - ιδιαίτερη προτίμηση του Τρικούπη. Ως τη δεκαετία του '60 αποτελούσε το μοναδικό μέσο μεταφοράς των κατοίκων της περιοχής, με σπουδαία οικονομική σημασία. Εκτοτε βεβαίως ήρθε η πρόοδος και η λειτουργία του σήμερα είναι μάλλον τουριστική. Ο κύριος Γιώργος μου προτείνει να περπατήσω για να απολαύσω το κατάφυτο φαράγγι του Βουραϊκού. Ακολουθώ τη συμβουλή του - εξάλλου, η γραμμή του Οδοντωτού είναι τμήμα του ευρωπαϊκού μονοπατιού E4.

Ο μύθος θέλει τον Ηρακλή να ανοίγει το φαράγγι για να φτάσει στην αγαπημένη του Βούρα - εξ ου και Βουραϊκός, κατά μία εκδοχή. Ίσως γι' αυτό να αποτελεί ένα αληθινό θαύμα της πελοποννησιακής φύσης, που από τις 30/9/2009 προστατεύεται επισήμως από το ελληνικό κράτος ως τμήμα του Εθνικού Πάρκου Χελμού - Βουραϊκού. Για να πάρετε μια καλή γεύση, κατεβείτε στη στενή σήραγγα στις Πόρτες -αν συμφωνήσει ο οδηγός- και περπατήστε ως την Κάτω Ζαχλωρού. Πρόκειται για ένα από τα ωραιότερα τμήματα της διαδρομής: στις Πόρτες, τα τοιχώματα του φαραγγιού σχεδόν ακουμπούν μεταξύ τους και στις ρίζες τους ο Βουραϊκός συνοδεύει την πεζοπορία με το κελάρυσμα των νερών του, ανάμεσα σε πυκνά, πελώρια πλατάνια. Λίγα χιλιόμετρα πιο πέρα, σας υποδέχεται η γραφική Κάτω Ζαχλωρού με τον πέτρινο σταθμό και τα λιγιστά πετρόχιστα σπίτια της, που φτάνουν σχεδόν μέχρι το ποτάμι. Από το χωριό ξεκινάει και μονοπάτι που το συνδέει με τη φημισμένη Μονή του Μεγάλου Σπηλαίου.

Μονές Μεγάλου Σπηλαίου και Αγίας Λαύρας

Γαντζωμένη σε έναν κάθετο βράχο 120 μέτρων, στις ορθοπλαγιές του Χελμού, η Μονή του Μεγάλου Σπηλαίου μοιάζει από μακριά με απόρθητο φρούριο. Χτισμένη στην είσοδο ενός σπηλαίου, όπως μαρτυρεί το όνομά της, ιδρύθηκε πιθανόν τον 4ο αιώνα. Θεωρείται από τα πλέον ιστορικά θρησκευτικά κέντρα της Πελοποννήσου, με ενεργό συμμετοχή στα γεγονότα που σημάδεψαν την περιοχή. Υπέστη πολλές καταστροφές, με τελευταία την πυρπόληση από τους ναζί το 1943, οι οποίοι γκρέμισαν 16 μοναχούς από τη θέση Κισωτή. Αυτή την εποχή στο Μέγα Σπήλαιο γίνονται οικοδομικές εργασίες και θυμίζει εργοτάξιο. Ωστόσο, μπορείτε να θαυμάσετε πολλούς από τους θησαυρούς του αλλά και τη συγκλονιστική θέα στο φαράγγι του Βουραϊκού.

Εξίσου σημαντική είναι βέβαια και η ιστορική Μονή της Αγίας Λαύρας, που πιθανότατα ιδρύθηκε το 961 από τον Αγιορείτη Ευγένιο. Εδώ, στις 17 Μαρτίου 1821, λέει η παράδοση, ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ύψωσε το Λάβαρο της Επανάστασης - ωστόσο, ιστορικά δεν επαληθεύεται τέτοιο γεγονός. Όπως και αν έχει, η μονή, έως τότε πνευματικό κέντρο της περιοχής, είναι στενά συνδεδεμένη με την Επανάσταση, ενώ υπέστη αρκετά δεινά: πυρπολήθηκε από τους Οθωμανούς το 1585, από τον Ιμπραήμ το 1826 και από τους ναζί το 1943, οι οποίοι εκτέλεσαν και όσους μοναχούς βρήκαν εκεί. Σήμερα αποτελεί σπουδαίο τόπο προσκυνήματος, ενώ φιλοξενεί πλούσια συλλογή κειμηλίων, στα οποία περιλαμβάνεται και το Λάβαρο της Επανάστασης.

Εξερευνώντας τον Χελμό

Ξεκινώ οδικώς να γνωρίσω τον Χελμό, από τον πρόσφατα ασφαλτοστρωμένο δρόμο που συνδέει τα Καλάβρυτα με τα περίφημα Κλουκινοχώρια - το πιο γνωστό είναι η Ζαρούχλα. Ο δρόμος ανεβαίνει φιδουγριστά το βουνό ανάμεσα σε πυκνά μαύρα έλατα, σχεδόν μέχρι την είσοδο του χιονοδρομικού, από όπου αρχίζει και πάλι η κατάβαση.

Το όνομα της ράχης, Σκυλογκρέμι γράφει ο χάρτης, δικαιολογείται απόλυτα: ο δρόμος είναι στενός και με φουρκέτες, ενώ η πυκνή ομίχλη δεν διευκολύνει την κατάσταση, αφού δεν υπάρχει κατάλληλη σήμανση - να κάτι που πρέπει να διορθωθεί άμεσα, αφού η ομίχλη εδώ είναι σύνηθες φαινόμενο.

Βγαίνοντας από το λευκό σύννεφο, το τοπίο γύρω μου μοιάζει βγαλμένο από πίνακα ιμπρεσιονιστικό: σκουροπράσινα ελατοδάση σκεπάζουν τις πλαγιές, με χάλκινα μπαλώματα από καρυδιές και καστανιές και φαράγγια, κατακίτρινα από τα πλατάνια, να τα διασχίζουν ορμητικά νερά. Και σκόρπια ανάμεσα στη βλάστηση, τα Κλουκινοχώρια: Περιστερά, Μεσορρούγι και Σόλος, η Αγία Βαρβάρα με τους περίφημους χτιστάδες της, που γέμισαν τον Χελμό με γερά σπίτια και γεφύρια, και στο τέρμα της διαδρομής η Ζαρούχλα, το γραφικό αλλοτινό κεφαλοχώρι, που σήμερα έχει μια χούφτα μόνιμους κατοίκους. Εντούτοις, τα Σαββατοκύριακα γεμίζει ζωή χάρη στον τουρισμό, γι' αυτό και αφθονούν οι ξενώνες. Ανάμεσά τους ξεχωρίζει ο Πύργος του Φωτήλα, ένα αυθεντικό πυργόσπιτο του 18ου αιώνα, που έχει αποκατασταθεί υποδειγματικά και αποτελεί αξιοθέατο της Ζαρούχλας.

Δύο χιλιόμετρα μακρύτερα, σε ένα σημείο που εκτίμησα για τη γαλήνη του, βρίσκεται η μικροσκοπική αλλά γοητευτική Μονή της Αγίας Τριάδας, περικυκλωμένη από ελατόφυτες πλαγιές. Ο γκριζωπός μεταβυζαντινός ναός διαθέτει εξαιρετικό εσωτερικό διάκοσμο, όπως έμαθα, αλλά δυστυχώς παραμένει κλειστός, λαβωμένος από τον πρόσφατο σεισμό στην Αχαΐα. Πίσω του στέκει ο Πύργος Παπαδημητροπούλου που, παρότι ερειπωμένος, διατηρεί κάτι από τη χαμένη του αίγλη.

Στο δρόμο για τη λίμνη Τσιβλού, ένας χωματόδρομος μεταξύ Σόλου και Περιστεράς μέσα στο πυκνό ελατοδάσος οδηγεί στη Βρύση της Γκόλφως και στα Υδατα της Στυγός. Παρόλο που η Γκόλφω υπήρχε μόνο στη φαντασία του δημιουργού του ομώνυμου βουκολικού δράματος, Σπύρου Περεσιάδη, αξίζει να πάτε στη βρύση, που βρίσκεται σε ωραιότατο σημείο. Όσο για τα Υδατα της Στυγός ή Μαυρονέρι, το πράγμα δυσκολεύει, αφού απαιτείται αρκετή πεζοπορία σε δύσβατο μονοπάτι για να δει κανείς τον καταρράκτη που πηγάζει από τη Νεραϊδοράχη. Αμέτρητοι οι μύθοι για τη φοβερή Στύγα, το ποτάμι που διέσχισε τον Αδη: για παράδειγμα, εδώ ορκίζονταν οι θεοί του Ολύμπου, ενώ στα νερά της η Θέτιδα βούτηξε τον Αχιλλέα για να τον κάνει αθάνατο - μόνο που ξέχασε τη φτέρνα.

Η περιήγησή μου στον Χελμό, στα Αροάνια Όρη των αρχαίων, τελειώνει στη λίμνη Τσιβλού, που δικαίως μπορεί να χαρακτηριστεί παραμυθένια: σε υψόμετρο 800, αναδύεται μέσα από το δάσος, με τις γύρω πλαγιές να καθρεφτίζονται στα καταγάλανα νερά της, ένας τόπος ιδανικός για περίπατο γύρω από τις όχθες ή απλώς για ρομάντζα. Ακόμα πιο συναρπαστική κάνει τη λίμνη η ηλικία της: σχηματίστηκε μόλις το 1913, με την κατολίπηση μιας ολόκληρης πλαγιάς, που πήρε μαζί της και το χωριό Τσιβλός. Μέσα από τα νερά της λίμνης ξεπροβάλλουν γυμνοί κορμοί δέντρων, ριζωμένων ακόμα στον πυθμένα της. Από μια συγκεκριμένη γωνία, ένας κορμός μου μοιάζει με υδρόβιο τερατάκι. Γιατί όχι; Μια τόσο νεαρή λίμνη χρειάζεται και αυτή τους θρύλους της. Κάτι θα βρούμε, τι στο καλό, λέτε να ζούμε πια σε τόσο πεζή εποχή;

Memo

ΜΕΤΑΒΑΣΗ

Τα Καλάβρυτα βρίσκονται στο νομό Αχαΐας σε υψόμετρο 750 και απέχουν 188 χλμ. από την Αθήνα. Θα μεταβείτε οδικώς μέσω της εθνικής οδού Αθηνών - Πατρών και πλησιάζοντας στο Διακοφτό, θα ακολουθήσετε την ταμπέλα δεξιά για Καλάβρυτα - Σπήλαιο Λιμνών (www.viamichelin.com). Επίσης, μπορείτε να μεταβείτε με λεωφορεία ΚΤΕΛ (T/26920-22.224) ή με τον Οδοντωτό (T/1110, www.ose.gr) από το Διακοφτό.

ΔΙΑΜΟΝΗ

Είναι πραγματικά πολλές και καλές οι επιλογές για διαμονή στα Καλάβρυτα, οπότε σας δίνουμε μερικές ενδεικτικές λύσεις, όπως:

Το ιστορικό ξενοδοχείο Χελμός

T/26920-29.222, www.hotelhelmos.gr

Πρόσφατα ανακαινισμένο, στην πλατεία των Τριών Γερόντων.

Επίσης, ο ξενώνας Στύγα

T/26920-24.535, www.kalavrita.gr/stiga

Το καλόγουστο ξενοδοχείο Φίνταϋ

T/26920-24.552, www.fiday.gr

Το ξενοδοχείο & spa Φιλοξενία

T/26920-22.493, www.hotelfiloxenia.gr

Το σινεφίλ ξενοδοχείο Montage

T/26920-24.700-1, www.montage-suiteshotel.com και

Ο ξενώνας Mihaela's

T/26920-24.261, www.mixaela.gr στο Σκεπαστό.

Πολλές επιλογές διαμονής προσφέρουν και άλλα χωριά της περιοχής, όπως η Ζαρούχλα: Εδώ ξεχωρίζει ο **Πύργος της Ζαρούχλας ή Φωτήλα** T/26960-33.934, 210-64.39.488, ιστορικό κτίσμα.

Επίσης, το **ξενοδοχείο Αροάνια** T/26960-35.090, www.aroania-hotel.gr

Τέλος, στην Τσιβλού βρίσκεται ο **ξενώνας Αίθρα**, με εκπληκτική θέα στη λίμνη T/26960-35.061, 6948-186.762, www.tsivlos.gr

ΦΑΓΗΤΟ

Ο τόπος ενδείκνυται για καλοφαγάδες και ιδίως για κρεατοφάγους!

Καλάβρυτα

Οι επιλογές είναι πολλές, αλλά στο *Σπιτικό* δοκίμασα κορυφαίους λαχανοντολμάδες και άλλα πεντανόστιμα πιάτα - στα συν, το φιλικότατο ζευγάρι των ιδιοκτητών.

- Λαχαριστά ψητά θα βρείτε στον *Χαραλαμπά*, αγαπημένη προτίμηση των ντόπιων.
- Στον κεντρικό δρόμο υπάρχουν η ψησταριά *Στάνη* και ο *Ελατος*, το παλιότερο εστιατόριο των Καλαβρύτων.
- Το τσιπουράδικο *Αρωμα* είναι ό,τι πρέπει για νεανικές παρέες.

Κάτω Ζαχλωρού

- Εξαιρετικά μαγειρευτά θα βρείτε στο *Ρομάντζο*, δίπλα από το σταθμό.

Ζαρούχλα

Φυσικά, αν πεινάσετε τριγυρνώντας στον Χελμό, δεν θα μείνετε νηστικοί! Στη Ζαρούχλα, οι ντόπιοι προτείνουν:

- *Τα Ύδατα της Στυγός*
- *Τον Γιάννη* και
- *Τον Μαχαίρα*.

Λίμνη Τσιβλού

- Έφαγα απίθανη σπιτική κολοκυθόπιτα στο *Πέτρινο*, ενώ θέα και ωραία ψητά προσφέρει ο Παράδεισος.

ΚΑΦΕ - ΜΠΑΡ

- Στα Καλάβρυτα, για φρεσκότατα γλυκά ταψιού, καφέ και πρωινό θα πάτε στο Γρι Γρι και στο Εντεχνο στον κεντρικό πεζόδρομο, και για λουκουμάδες στο γραφικό καφέ του σιδηροδρομικού σταθμού. Καταπληκτική σοκολάτα απόλαυσα στη Chokolaterie - μέχρι και από Ισπανία με έστειλαν εκεί! Στα καφέ Montana και Event θα βρείτε και wi-fi σύνδεση, αν δεν ζείτε χωρίς Internet. Για πιο αργά, υπάρχουν κάποια μπαρ, όπως το τζαζ-ροκ Σκηνικό και το πιο νεανικό Snowberry - αν αντέχετε τα ντεσιμπέλ.

• Στη Ζαρούγλα, ενθουσιάστηκα με το cafe-lounge bar Νώνακρις, έναν ζεστό χώρο με απίθανη θέα στο δάσος, και με το τζαζ καφέ-μπαρ Στο Ρέμα, της Εύας και του Πέτρου, που φιλοξενεί συχνά-πυκνά live τζαζ καλλιτεχνών.

ΑΓΟΡΕΣ

Πολλά και διάφορα καλούδια θα βρείτε στα μαγαζιά με παραδοσιακά προϊόντα τόσο στα Καλάβρυτα όσο και στα υπόλοιπα χωριά, όπως ντόπια καρύδια, κάστανα, τυριά, χειροποίητα ζυμαρικά και γλυκά. Κάτι όμως πραγματικά ξεχωριστό είναι η ροδοζάχαρη, γλυκό του κουταλιού από τριαντάφυλλο - είναι απίθανο! Θα το βρείτε στο εργαστήριο ζαχαροπλαστικής Ερμείδης. Μη διστάσετε να κουβεντιάσετε με τον συμπαθέστατο κύριο Χαρίλαο, τον ιδιοκτήτη, που θα σας δώσει πολλές και έγκυρες πληροφορίες για το Ολοκαύτωμα, αλλά θα σας ενημερώσει και για το ετήσιο πανελλήνιο πέρασμα του Βουραϊκού, ως πρόεδρος του ΕΟΣ Καλαβρύτων.

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ

► Σπήλαιο των Λιμνών - Λουσοί

Γνωστό από την αρχαιότητα, θεωρείται μοναδικό στον κόσμο χάρη στις 13 κλιμακωτές λίμνες του, που καταλαμβάνουν τρία επίπεδα. Στα 500 αξιοποιημένα μέτρα του σπηλαίου, στο δεύτερο επίπεδο, θα δείτε μεγαλειώδεις σχηματισμούς που θυμίζουν γιγάντιες μέδουσες και αλλόκοσμα παραπετάσματα.

Στο δρόμο για το σπήλαιο, κάντε μια στάση στο γραφικό χωριό Κάτω Λουσοί, όπου στέκει ο καλοδιατηρημένος Πύργος των Πετμεζαίων, του 17ου αιώνα. Κοντά στους Κάτω Λουσοί βρίσκεται και ο αρχαιολογικός χώρος της περιοχής, ο οποίος όμως δεν είναι αξιοποιημένος.

► Χιονοδρομικό κέντρο

Είναι ένα από τα καλύτερα της Ελλάδας, εκτείνεται σε υψόμετρο από 1.700 ως 2.340 και απέχει 14 χλμ. από τα Καλάβρυτα. Με 7 αναβατήρες και 12 πίστες, ικανοποιεί από τον πιο έμπειρο ως τον εντελώς αρχάριο σκιέρ.

Παρέχει μεταξύ άλλων δυνατότητα ενοικίασης εξοπλισμού και φυσικά ένα όμορφο σαλέ για ξεκούραση ή απλώς για ραχάτι με θέα. Και κάτι πραγματικά μοναδικό: στη Νεραϊδοράχη, το χιονοδρομικό κέντρο φιλοξενεί το μεγαλύτερο τηλεσκόπιο των Βαλκανίων, τον Αρίσταρχο.

www.kalavrita-ski.gr

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Κωδικός κλήσης: 26920
Δήμος Καλαβρύτων: 22.380
Νοσοκομείο: 22.222
Αστυνομία: 23.333
Μουσείο Ολοκαυτώματος: 23.646
Σπήλαιο Λιμνών: 31.001
Χιονοδρομικό κέντρο: 22.390

*Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον ξενώνα Στύγα για τη φιλοξενία και τη ΔΕΠΑΠΟΖ
Καλαβρύτων για τη βοήθεια.*